

resztanyá«-t, »Hogy teheti az ember szerencsésjét«; Mazères »Fiatal férj«-ét; Lebrun vígjátékát: »Hogy lehet olcsón élni«; Holbein: »Kétalakú«-ját; Junger »Hölgyrablás«-át. Egyéb fordítása még: »Földszint és emelet«; »Harmincéves kártyás«; »Hogy lehet hírt szerezni?«; »Huszonkilencedik február«; »Korona és vérpad«; »Marianna«; »Murillo«; »Örökségi egyezés«; »Tékozló«; »Válópör«; »Visszapótlás«; »Devereux Róbert«; »Gemma di Vergy«, »Mariano Faliero«; »Beatrice di Tenda«. (Ez utóbbi négy operai szöveg-fordítás.) Eredeti művei: »Falusi lakodalom«, vj.; »Zsarnok apak«, szomj. és »Izabella« népsz. Zenével is foglalkozott, több keringőt és száznál több magyar dalt szerzett, köztük az »Ős-Buda gyermeke« kezdetű harci dalt. Fordította az »Eskü« (Mercadante), »Zsidónő« (Halévy), »Borgia Lukrécia« (Donizetti) operák szövegét. Bartay Ede két operájához (»Csel« és »Lysippa«) ő írt szöveget és Czuczor »Ki az?« kezdetű versének megzenésítésével a Zenedétől díjat nyert. Szakeikre: »Magyar játékszíni jutalmazott feleletek a magyar tudós társaságnak 1833-beli ezen kérdésére: »Miképen lehetne a magyar játékszínt Budapesten állandóan megalapítani?« Buda, 1834. (Fáy András és Kállay Ferenc feleleteire.)

Jakab István, színész, sűgó. Munkái: »Magy. játékszíni nefelejts«. Brassó, 1840. »Színházi zsebkönyv«. Marosvásárhely, 1842. »Játékszíni zsebkönyv«. Brassó, 1847. »Nemzeti színházi emlékkönyv«. Kolozsvár, 1856. »Nemzeti színházi emlékkönyv«. Kolozsvár, 1857—1858. »Búcsúvételi zsebkönyv«. Marosvásárhely, 1868—1871. »Újévi nemzeti színházi zsebkönyv«. Kolozsvár, 1870. — Megh. Aradon, 1901. márc. elején.

Jakab Lajos, (nagy-gericzei), főjegyző, Udvarhelyszéken, sz. 1803-ban. Színművei: »Gróf Adermálk«, érzékeny nézőjáték 3 felv. 1833. márc. 12-én, Budán, Leopold után franciából. »Megboszult hitszegő«, színmű.

Jakab Lajos, színész és színigazgató, sz. 1839-ben, Marosvásárhelyt, megh. megvakulva, Budapesten, az angyalföldi té-

bolydában 1890. márc. 23-án. 1859. máj. 9-én lépett a színpályára Nagy Mihálynál. Mint szereplő jelentéktelen volt, de mint szervező és vezető, 3 évtizeden át igen buzgó, fáradhatatlan ember volt és tagjai iránt igen méltányos és előzékeny. 1883. dec. 27-én ülte meg színészkedése 23-ik évfordulóját Székesfehérvárott, »Bánk bán«-ban.

A legagilisebb igazgatók egyike volt, teljes életében a színészet felvirágoztatásáért fáradozott.

A színészetpártoló egyesületek alakítása és fentartása érdekében sikerrel működött közre Aradon, Székesfehérvárott és Sopronban, mindenütt javítva a helyzetet, amennyire csak lehetett. — Koporsója felett Bényei István mondott búcsúztatót. — Első neje Ujfalusi Gizella, a színésznél született, második neje kohai Alszeghy Etel, sz. 1878-ban, férjhez ment Budapesten, 1883. április 19-én. 1912. január 1-én nyugalomba vonult. Megh. 1920. december 30-án, Budapesten.

Jakab Mária, színésznő, sz. 1903. jún. 17-én, Balatonszentgyörgyön. Színpadra lépett 1929 szeptember havában.

Jakab Marcika, színésznő, sz. 1888. ápr. 5-én, Budapesten. Színpadra lépett 1911. július havában.

Jakab Mihály, az első magyar színtársulat sűgója 1791—92-ben. A küzdelem megúnva, miként többi társa, ő is elhagyja a társulatot és megvált a színésztől.

Jakab Ödön, költő, szépirodalmi író, a Magy. Tud. Akadémia levelező tagja, a Kisfaludy- és Petőfi Társaság rendes tagja, sz. 1854. júl. 26-án, Vadasdon (Maros Tordavm.). Már az iskolában is folyton verselgetett. 1874. őszén a kolozsvári egyetemen a magyar nyelvet és irodalmat hallgatta. 1879-ben Pancsovára neveztek ki tanárnak, egy év múlva Déván tanít, 1894-ben a fővárosi VI. kerületi főreáliskolához neveztek ki. 1912-ben nyugalomba vonult. 1912. febr. havában a III. osztályú vaskoronarenddel tüntették ki. Egy időben a Színészegyesület tanácsosa volt. Színművei: »Szegény Radónék,